

Contact met ... de ander

Liturgiesuggesties:

Kom tot uw Heiland, toef langer niet ...

Opwekking 334

O Licht uit licht, uit God geboren ...

Mattheüs 25: 31-40 en 1 Korinthiërs 3: 10-16

Opwekking 124

Na verkondiging: Toen ik naar mijn naaste zocht ...

Geloofsbelijdenis zingen

Na zegen: Psalm 150: 1 en 2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, jongens en meisjes, broeders en zusters,

Bouwen.

Het zit ons Nederlanders blijkbaar in het bloed.

Van jongs af aan ... bouwen we wat af.

Met blokkendoos of Lego.

Daar begint het dikwijls mee.

Schepje en emmertje, zandkastelen op het strand.

Dammen van stenen in de rivier.

We kunnen er wat van als Nederlanders.

Overal ter wereld kom je ze tegen ... mensen die bouwen.

In Venda, bijvoorbeeld.

Twaalf jongelui die vijf weken van hun vakantie er voor over hebben om duizenden kilometers ver weg ... een kerkje te bouwen.

Waarom doe je zo iets?

Waarom heb je daar zo veel tijd en energie voor over?

* Is het omdat een werk-vakantie - in een prachtig land, waar de aarde je kleren rood kleurt en je oog in oog kunt staan met de leeuwen en olifanten in de Krugerwildtuin - je wel aanspreekt?

* Of wil je iets van je welvaart delen met die ander, die nauwelijks sociale voorzieningen kent en waar een studiebeurs slechts voor rijkeluis zoontjes is weggelegd?

* Of misschien gaat het wel om jezelf, om je eigen eer.

Je kunt bij je thuiskomst opscheppen over jouw prestaties; je kunt mooie verhalen vertellen over zwarte, andere, mensen in een heel andere cultuur.

Vanavond mag je de groep van 12 er op aanspreken.

Wat waren jouw motieven?

Waarom ben jij naar Venda gegaan?

Bouwen ... we doen het allemaal.

In het klein met blokken, met Lego of met zand.

In het groot: je eigen huis, je eigen smaak, je eigen stijl.

Bouwen ... we doen het allemaal.

We bouwen aan onze toekomst.

Studie, werk, gezin.

Ook dan kun je vragen naar motieven.

* Waarom kies je voor die studie?

* Waarom kies je voor dat beroep?

* Waarom kies je voor hem of voor haar?

* Voor trouwen en niet voor een jarenlange verloving?

* Waarom kies je voor kinderen krijgen of kinderen adopteren?

Bouwen aan je toekomst.

Bouwen aan relaties.

*

Het wordt een wat ingewikkelde preek, vanmiddag.

Omdat ik twee dingen aan elkaar wil verbinden.

Twee bijbelgedeelten die we samen hebben gelezen.

Denk even mee, vanmiddag.

In Mattheüs 25 gaat het over jouw relatie, jouw contacten met de ander.

In 1 Corinthe 3 gaat het over de motieven, de instelling waarmee je dat doet.

In de preek wil ik die beide dingen met elkaar verbinden.

Af en toe loopt er dan ook nog een lijntje naar onze broeders en zusters in Venda.

Maar dat merk je dan vanzelf.

*

Eerst iets over Mattheüs 25.

Jezus vertelt je hoe het zal gaan als Hij op aarde terugkomt.

"Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al zijn engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon van zijn heerlijkheid."

Moelijk om je dat voor te stellen, vind je niet?

De 'prinsjesdag' van de Here Jezus.

Als Hij komt dan dreunen de hemelen van trompetgeschal.

Engelen die op bazuinen blazen.

Indrukwekkend zal dat zijn.

Als een Koning komt Jezus weer.

Zijn koninklijke heerlijkheid straalt van Hem af.

En jij ... jij zult dat allemaal meemaken.

Dat maakt Jezus je duidelijk

Hij heeft daar een bedoeling mee.

Het gaat Hem er vooral om ... dat je met zijn komst rekening houdt.

Dat je niet verrast en overvallen zult worden.

Overvallen ... door wat?

Door Jezus' komst.

Miljoenen zullen verrast zijn.

Bijna de gehele wereld zal verbaasd staan te kijken als Jezus Christus op aarde terugkomt.

Verbaasd, hoewel ... dat is helemaal niet nodig.

Verrast, dat wel.

Maar op het moment dat Hij komt zal er niemand zijn, die niet weet wat er aan de hand is.

Iedereen zal weten wat er dan gebeurt.

"Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin, nederdalen van de hemel." (1 Thess. 4:16)

Iedereen op aarde zal toekijken.

Iedereen op de hele aarde - of je nu in Leeuwarden woont of dat je in Venda woont - iedereen zal op de hoogte zijn van wat er aan de hand is.

Maar Jezus heeft het ook over een dief die 's nachts het huis binnensluipt.

Een dief verwacht je niet.

Soms merk je niet eens wanneer de dief bij je inbreekt.

Soms ontdek je pas de volgende morgen dat er kostbare bezittingen van je zijn gestolen.

Zo ... als een dief in de nacht - als niemand het verwacht - zal de wederkomst van Jezus plaatsvinden.

Maar komt een dief stilletjes ...

Als Jezus komt komt Hij met veel tam tam.

De engelen omringen Hem.

En dan ... dan zal Jezus, de Zoon des mensen, *"plaats nemen op de troon van zijn heerlijkheid."*

Denk daar eens aan als je dinsdag naar de televisie kijkt en koningin Beatrix op haar troon ziet zitten in de Ridderzaal van het Binnenhof in Den Haag.

Jezu op de troon van zijn heerlijkheid.

"En al de volken zullen vóór Hem verzameld worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden,

zoals de herder de schapen scheidt van de bokken ..."

Ik vind, jongens en meisjes, gemeente, Mattheüs 25 altijd een heel indrukwekkend en beklemmend bijbelgedeelte.

Het gaat immers om de dag van het oordeel.

De dag van de scheiding.

Er zullen op de dag dat Jezus op aarde terugkomt twee groepen mensen zijn: schapen en bokken.

De schapen komen aan de rechterhand - de goede kant.

Zij zullen gezegend zijn en het Koninkrijk van God, het eeuwige leven, binnengaan.

De bokken of de geiten aan de linkerhand - de onheilbrengende kant.

Zij zullen heengaan naar de eeuwige straf.

Harde woorden, vind je niet?

Maar zo is het toch ook?

De Bijbel waarschuwt toch - van het begin tot het einde toe - om de goede kant van Jezus te kiezen?

Om te kiezen voor God en voor de Here Jezus?

Dat wordt ook duidelijk in de woorden van de Here Jezus:

"... al de volken zullen vóór Mij verzameld worden."

Al de volken.

Het oordeel van God gaat over alle mensen.

Over groot en klein.

Over bruin en geel, over blank en zwart.

Al de volken zullen voor Hem verzameld worden.

Nederlanders en Venda's zullen straks hand in hand vóór Hem staan.

De engelen zullen ons allemaal voor de troon van zijn heerlijkheid brengen.

En dan zal de Zoon der mensen - dan zal Jezus, als een herder - de schapen van de bokken scheiden.

*

Wie zijn dan die schapen en wie zijn dan die bokken?

Zijn dat gelovigen en ongelovigen?

Het zal je misschien verbazen - schrijft iemand als uitleg bij deze tekst - maar ...

zowel de schapen als de bokken zijn ... gelovigen, christenen.

Het zijn allebei mensen die in de Here Jezus geloven.

Alleen ... de schapen ... die hebben in hun leven niet alleen aan zichzelf gedacht ...

Ze hebben zich ook ontfermd over hun naaste ... over die ander, die in nood gezeten is.

Moeder Theresa - da's een prachtig voorbeeld denk ik.

Die ontfermde zich over de allerarmsten van de wereld.

Terecht heeft ze er een Nobelprijs voor gekregen.

De bokken ... dat zijn gelovigen! (ik heb er op papier een uitroepteken achter gezet)

...

De bokken zijn gelovigen die slechts voor zichzelf hebben geleefd.

Zelfzuchtig, egoïstisch, onbarmhartig.

Iemand als Mobutoe bijvoorbeeld.

Die de winst van zijn land Zaïre op zijn eigen bankrekeningen liet bijschrijven en zijn landgenoten liet kreperen van de honger.

Schapen en bokken.

Als Jezus op aarde terugkomt zullen ze van elkaar worden gescheiden.

Eeuwig leven en eeuwige straf.

Wat een mens aan een medemens in nood - wie, waar of wanneer ook - ná laat te doen, ...

het wordt hem in het oordeel als schuld aangerekend.

*

Toch wel hard, die woorden van Jezus, vind je niet?

Want die scheiding van schapen en bokken loopt dwars door de gemeente heen.

Het gaat niet alleen om een gelovig zijn ...

Het gaat ook om een gelovig dóen.

Om goede werken, zoals onze belijdenis dat noemt.

Dingen die je doet - niet alleen omdat God dat van je vraagt - maar juist omdat je gelovig hart zegt dát je het moet doen.

Heel concreet wordt het door Jezus ingevuld in Mattheüs 25:

- * hongerlijders te eten geven;
- * dorstigen te drinken geven;
- * vreemdelingen huisvesten;
- * naakten kleden;
- * zieken bezoeken;
- * gevangenen opzoeken.

Dat deed de Here Jezus ons in zijn leven op aarde voor.

Heel concreet.

Hij ging niet óm de nood van mensen heen ... Hij ging er op in.

Hij deed er concreet iets aan.

Hij gaf te eten; Hij gaf te drinken; Hij zocht mensen op; Hij genas zieken.

Het zijn zijn broeders in de meest ruime betekenis van het woord.

"Voorwaar, Ik zeg je, in zoverre je dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, heb je het Mij gedaan."

Je broeder of je zuster in nood.

Je naaste, dichtbij en ver weg.

Niet om er zelf beter van te worden.

Niet om er zelf een kick van te krijgen.

Maar uit liefde ... tot God en tot die ander.

Contact met de ander.

Inmiddels zijn we al bij motieven terecht gekomen.

Waarom zou je dat?

Waarom doe je dat?

En ... hoe doe je dat in de praktijk?

In het tweede bijbelgedeelte, jongelui, broeders en zusters, dat we samen hebben gelezen gaat het over bouwen.

Bouwen in de gemeente van Jezus Christus.

En dan mag je die gemeente heel ruim nemen ... tot in Venda en alle andere uithoeken van de wereld toe.

Bouwen.

Met allerlei soorten van bouwmaterialen.

Als je gaat bouwen moet je eerst de grond in.

Onze Vendagangers kunnen er van meepraten.

Sleuven hakken.

Cement storten.

Eerst een fundament leggen waarop je verder kunt bouwen.

Het fundament is beslissend.

Daarop rust straks het hele gebouw.

Het fundament van de gemeente - schrijft Paulus aan de gemeente van Corinthe - het fundament is Jezus Christus.
Een ander fundament is er niet.
In ieder plaats waar Paulus komt en werkt en bouwt ... hetzelfde fundament.
Jezus is het fundament!
Hij geeft grond, vastheid aan de gemeente.
Of die gemeente nu leeft en gelooft in Nederland of in Venda ... ze mag een tempel zijn, waarin de Geest van God woont!
Die tempel van God, en dat zijn jullie, ... die tempel is heilig.

Dus eerst het fundament.
En dan de bovenbouw.
Stenen en nog eens stenen.
En allerlei andere soorten materialen die bij de bouw gebruikt kunnen worden.
"Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, ... hout, hooi of stro, ieders werk zal aan het licht komen."
Je snapt natuurlijk wel dat de kwaliteit van de bouwmaterialen beslissend is voor de duurzaamheid.
Als je in Venda een kerkje bouwt van stro of van karton ...
Er hoeft maar een fikse regenbui neer te vallen of alles zakt als een pudding in elkaar.
Goud, zilver, kostbaar gesteente ...
Je ziet soms in het buitenland kerken van goud en van zilver.
Wat hebben mensen er in het verleden niet een boel kostbaarheden voor over gehad om een tempel voor God te kunnen bouwen.
Zou God beter gediend kunnen worden in de St. Pieter in Rome, of de St. Paulskathedraal van Londen, dan in onze oude Rank of in een eenvoudig kerkje in Zuid Afrika?
Natuurlijk niet.
Het gaat God niet om de buitenkant.
Het gaat God om ons hart.
Het gaat Hem om de motieven waarmee we dingen doen.
Wij zijn de tempel waarin Gods Geest wil wonen.
En dat moet doorslaggevend zijn voor de manier waarop wij omgaan - contact oefenen - met elkaar en met de ander.
Waarop wij bouwen aan onze contacten met anderen.

O ja, nog even over bouwen gesproken ...
De liefde van de Here Jezus Christus is het cement waarmee al die bouwmaterialen aan elkaar verbonden worden.
Ik denk dat dat wel duidelijk is.
Bouw maar een muurtje van stenen op elkaar.
Als er geen cement of specie tussen zit ... ontbreekt er een hechte verbinding.
Een lichte zet tegen de muur doet alle stenen over elkaar heen rollen.
Waar de liefde in de gemeente ontbreekt ... stort het bouwwerk op den duur helemaal als een kaartenhuis in elkaar.

O ja, niet iedereen bouwt met dezelfde materialen.

De één doet het met stro, een ander met steen.
Weer een ander geeft goud en zilver voor de bouw.
Allemaal goed en wel.
Er moet gebouwd worden aan de gemeente.
In de contacten onderling en in de contacten naar buiten.
Uiteindelijk kom ik ook in dit bijbelgedeelte uit bij het oordeel van Jezus Christus.
Wanneer de dag van zijn wederkomst zal aanbreken zal het vuur alles wat niet
vuurvast is verbranden.
Dan zullen motieven aan het licht komen.
Deed je het uit eigenbelang ... voor je eigen eer en geweten ...?
Of deed je het uit liefde en bewogenheid?
Dat bouwen aan je relatie met de ander?
Dat kerkje bouwen in Venda?
Dat bosje bloemen naar die oudere of zieke broeder of zusters?

Motieven zijn voor God maar wat belangrijk.
Probeer je leven telkens maar weer aan dat van de Here Jezus te spiegelen.
Zijn leven en zijn sterven waren voor ons voor-beeldig.
Hij zocht de mensen op.
De man in Bethesda die geen mens meer had ...
Martha en Maria gedompeld in rouw na het overlijden van hun broer Lazarus.
De moordenaar aan het kruis die zijn straf dubbel en dwars verdiend had.
Thomas, de twijfelaar, de kleingelovige die het zo moeilijk vond om zijn makkers op
hun woord te geloven.
Saulus, die dacht dat hij een goed werk deed door de christenen in Damascus te
vervolgen.
Jezus zoekt ons mensen op.
Hij legt het eerste contact.
Hij leert ons ook om contact te leggen met anderen.
Om te bouwen aan zijn gemeente, aan zijn Rijk, dat eens zal komen.
En ik, en jij, wij allemaal ... mogen ons steentje daar het komende seizoen weer aan
bijdragen.
Ieder met onze eigen gaven, met onze eigen mogelijkheden en beperkingen.
Aan de gemeente, aan ons persoonlijk geloofsleven.
Aan onze naaste dichtbij en ver weg.
Bouwen in Leeuwarden, bouwen in Venda of waar ook ter wereld.
Straks komt het oordeel.
Ik ben er niet bang voor.
Want al wat gedaan werd uit liefde tot Jezus,
dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 14 september 1997

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !